

Kilde 8: Sorømunkenes ris og ros i forbindelse med Hvideslægtens adfærd

[Midtsjælland, begyndelsen af 1200-tallet, som fortalt i en nu forsvundet krønike fra den tid om Sorø klostrets grundlæggelse. Beretningen blev i 1400-tallet indlemmet i en oversigt over klostrets ejendomme.]

Den ærværdige fader ærkebiskop Absalon og hans broder Esbern, kaldet Snare, og også Ebbe Sunesen, deres farbrors søn, overdrog, med samme ærefrygt og enig hengivenhed efter deres død, klostret, til Guds og den hellige Marias ære, halvdelen af et hovedlod af de ejendomme som deres fædre efterlod dem [dvs. "et halvt hovedlod", den portion som en datter kunne arve, mens en søn var berettiget til dobbelt så meget, et hovedlod, der kunne være halvdelen af arven. Den største gave der normalt kunne tilgå et kloster var netop et halvt hovedlod, men se Esbern Snares gave forneden]. Dette, såvel som andre af deres ejendomme [som formodentlig ikke var en del af familiearven], bekræftedes af pave Lucius 3. [1181-85].

Men Esbern Snares sønner har kun overdraget en lille del eller slet intet af denne gave til klostret, bortset fra hans søn Jens, der i en sen

bodsgerning på dødslejet overgav ejendommene Oxneskov og Stenløsemagle. De samme besiddelser holdt hans broder, Absalon Fed, ligeledes fast ved indtil en sen bodsgerning. Efter ham gjorde hans arvinger det samme. Angående dette, slå op [i oversigten over klostrets besiddelser].

Men Sune Ebbesens sønner opførte sig på en god måde i forhold til samme gave og gravede en kanal til klostrets mølle. De dækkede selv størstedelen af udgifterne dertil. De gjorde mange andre gode ting, og må Gud belønne dem for dem alle ...

Den fornemme Esbern, kaldet Snare, søn af Asser, Sorøs første grundlægger, en mand som fortjener samme lovprisning og som udviste samme styrke som sin broder ærkebiskop Absalon, var ikke mindre opsat på også at begave det sted som faderen havde grundlagt. Sammen med sin bror bidrog Esbern med begejstring til de nævnte gavmilde gaver. Han godkendte og bekræftede alt, såvel efter Absalons død som forinden, selvom han ifølge loven kunne have opført sig anderledes, hvis han havde ønsket det. Udover de gårde og landsbyer Aworthe, Bjergby og Brumwe, som han, som allerede sagt, gav for sine afdøde hustruer Ulmfriths og Ingeborgs skyld, overlod Esbern Snare endvidere klostret på egne vegne halvdelen af alle sine besiddelser til overtagelse efter hans død. Og selvom hans sønner ikke opførte sig retskaffent imod ham, idet de beholdt alt for sig selv, må man alligevel tro, at Esbern Snare ikke mister sin belønnings frugt og sin gode stilling hos Gud, som ser menneskers hjerter.

Ciste
og de
klost
millic
kene
to bje
Foto:

bods
løser
ledes
ger d
sidde
Me
samn
størst
må C

de sor
hageli
for ko
var bl
De
ord [E
forsva
seret .
prakti
gende
samr
jordd
arbej
hyrde
De hi
ingen